

Núm. de Protocol: AD-0102-1/05
TSA: 52/06

SENTÈNCIA NÚM. 24-2007

PARTS:

Apel·lant: A.D.R.S.L.
Representant: C.F.
Advocat: G.P.a

Apel·lada: HBLE. COMÚ DE LA MASSANA
Representant: H.D.
Advocat : X.J.R.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 d'abril de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0102-1/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 6 de juliol de 2006 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada per l'entitat "A.d.R. S.L." contra l'Hble. Comú de La Massana, en què sol·licitava que es declarés la responsabilitat patrimonial de l'Administració comunal, per trencament del principi d'igualtat, com a conseqüència del diferent tracte que rebia l'agent en relació amb l'entitat "La Massana V. S.A.", la qual era beneficiària de diverses subvencions per part del Comú i, a més, no havia de satisfer cap lloguer, ni taxes ni consums, ja que es trobava instal·lada en dependències comunals.

L'esmentada sentència descarta l'existència d'una ruptura del principi d'igualtat, ja que "La Massana V. S.A." és una societat pública comunal i, per tant, una emanació del propi Comú, i no un tercer respecte de l'Administració.

2n.- La representació de la societat agent va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència de la Batllia, en el qual sosté que s'ha produït un trencament de la igualtat davant la llei, generadora de responsabilitat administrativa, ja que la situació jurídica de les dues entitats –la recurrent i la que actua com a terme de comparació– resulta equiparable, atès que una i altra es regeixen pel dret privat i realitzen les mateixes actuacions d'intermediació en el sector turístic, de manera que el Comú ha d'atorgar el mateix tracte a les dues societats.

3r.- La representació del Comú de La Massana s'oposa a les pretensions de la recurrent i sol·licita la confirmació de la sentència apel·lada, en considerar que aquesta ha realitzat una correcta valoració de les proves practicades i una adequada interpretació de les normes aplicables al cas.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com a qüestió prèvia, convé fer referència a la sol·licitud que formula la societat agent, per tal de què es practiqui en aquesta instància la prova documental que va ser denegada per la Batllia, consistent en l'aportació a les actuacions de tots els extractes bancaris de l'entitat "La Massana V. S.A.", des dels inicis de l'any 2003. Tal i com va considerar el Tribunal *a quo*, aquesta abundant documentació és innecessària per a resoldre el litigi, al temps que també es pot considerar desproporcionada amb l'objecte del procés. Si el que es pretén és acreditar l'abast de les activitats que desenvolupa aquella societat, l'objectiu ha quedat satisfet amb l'altra documentació incorporada a les actuacions, i no sembla que la mera incorporació dels extractes bancaris, sense cap actuació analítica posterior, pugui resultar il·lustrativa. Per tot això, s'ha de considerar irrellevant la pràctica de la prova proposada en aquesta alçada.

Tercer.- L'article 59.3 del Codi de l'Administració disposa que constitueix causa de responsabilitat administrativa el trencament de la igualtat davant la llei i davant els serveis públics, pel fet de refusar a alguna o algunes persones els avantatges atorgats a d'altres que es trobin en la mateixa situació, o d'imposar-los càrregues superiors a les que pesen sobre els altres ciutadans, sense que aquesta desigualtat de tracte pugui justificarse per motius legítims.

Com ja va posar de relleu la sentència d'aquesta Sala núm. 94-03, de 28 de març de 1994, la responsabilitat administrativa per aquesta causa pressuposa una comparació entre ciutadans en funció del dret de cadascú a ser tractat pels poders públics amb igualtat respecte a un altre en idèntica situació, referent al qual hi hagi una resolució o una actuació precedent en el temps. En altres paraules, si l'element determinant és la ruptura del principi d'igualtat que recullen els articles 6.1 de la Constitució i 21 del Codi de l'Administració, és requisit indispensable que les respectives situacions jurídiques en que es troben cadascun dels subjectes de la comparació siguin plenament equiparables.

Quart.- En el cas que ara s'examina, l'entitat agent és una societat mercantil que desenvolupa les seves activitats en l'àmbit de la

intermediació en el sector turístic. Es tracta, doncs, d'una persona jurídica privada que es troba totalment desvinculada de l'estructura organitzativa del Comú de La Massana.

Ben al contrari, la societat "La Massana V. S.A." és una societat pública, en el sentit de l'article 4t. de la Llei general de les finances públiques, ja que, amb independència de les fluctuacions que s'han produït en la titularitat de part de les seves accions, la participació directa o indirecta del Comú de La Massana ha estat i és suficient per mantenir-ne el control.

La societat pública és un mecanisme instrumental de gestió dels serveis públics *lato sensu*, que adopten les Administracions en exercici de la seva potestat d'auto-organització, que permet adoptar la personalitat jurídica i l'autonomia de gestió que es consideren necessàries per actuar amb més eficàcia en determinats àmbits que són competència de les diverses Administracions públiques.

L'apel·lant fa un especial esment al fet de què l'actuació de les societats públiques es desenvolupa d'acord amb les normes del dret privat, tal com estableix l'article 4.2 de la Llei general de les finances públiques, cosa que, al seu entendre, determina que el seu règim jurídic sigui equivalent o equiparable al de la recurrent, que és també una societat mercantil privada. Ara bé, amb aquest argument s'oblida el que constitueix la característica primordial de les societats públiques. Aquestes es subjecten al dret privat en els aspectes relatius a l'organització i les relacions amb tercers, però no quant a la seva vinculació amb l'Administració matriu, atès el caràcter merament instrumental que té la seva personificació jurídica. En aquest sentit, l'esmentat article 4.2 de la Llei general de les finances públiques ja disposa expressament que la subjecció de les societats públiques al dret privat no exclou que estiguin sotmeses al control financer de l'Administració que en té el control.

D'acord amb aquest marc general, resulta no només ajustat a dret sinó també perfectament usual que l'Administració matriu disposi en els seus pressupostos la realització de transferències corrents a favor de les societats públiques que en depenen, amb la finalitat de subministrar-los les dotacions necessàries per a desenvolupar les activitats que els té encomanades.

En conseqüència, des del punt de vista orgànic, s'ha de concloure que la situació jurídica de la recurrent i la de l'entitat "La Massana V. S.A."

no resulten equiparables. La primera és una societat mercantil que desenvolupa les seves activitats amb subjecció íntegra al dret privat, mentre que la segona és una societat pública participada pel Comú de La Massana, les fonts de finançament de la qual procedeixen en part de transferències del pressupost comunal.

No existeix, doncs, des d'aquesta perspectiva, trencament del principi d'igualtat que compromet la responsabilitat administrativa.

Cinquè.- Tampoc resulta equiparable la situació jurídica d'ambdues societats, des del punt de vista de les activitats que duen a terme una i altra. Mentre que la recurrent actua en el camp de la intermediació en el sector turístic, la societat pública, a més de coincidir amb aquella en aquest àmbit, té també encomanades funcions de promoció del turisme parroquial, com es desprèn dels seus estatuts, les quals són de naturalesa essencialment pública.

No es pot apreciar, en conclusió, que concorrin en aquest cas els pressupòsits de la responsabilitat administrativa per trencament del principi d'igualtat, de manera que s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la representació de l'entitat "A.d.R. S.L." contra la sentència dictada el 6 de juliol de 2006 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes, sense fer un especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa